

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

14. sept. st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

Nedavno sem čital v jednom naših časopisov o gromadnih uspehah, ki jih dela ruski jezik mej Slovani; drug list pa je brez vsakega znanja te stvari, povedal svojim čitateljem, naj ne bodo preveč optimistični, kajti ljubav k ruščini, češ, je le platonična mej Slovani. Ta list je „Novoje Vremja“. Se ve da, ko bi se potrudil sotrudnik velike gazete iz redakcije v knjižni sklad „Nov. Vremeni“ — iz Italijanske ulice na Nevski prospekt bi ga „tramway“ prepeljal za 5 kopejk, uzal bi tam od glavnega upravitelja Suvorinskega knjižnega sklada, g. Zandroka, take reči glede sočuvstvija Jugoslovancov k Rusiji, da bi ostrmel, kakor sem jaz, ko mi je o tem pripovedoval čislani Nikolaj Filipovič. Nekateri dijaki so pošiljali premalo za Puškina, drugi take denarje, da jih je carinski urad konfiskoval, drugi zopet so prosili zastoj, in vsem je ukazal zadostiti g. Suvorin, in njegovo izdanje Puškina, šlo je v vse južne kraje v takej množici, da so se čudili vsi. To je najbolji dokaz, da ljubav k ruskemu jeziku ni platonična. Več kakor to, da se Jugoslovani pridno uče po ruski, mi ne moremo terjati od njih. Naj se pomisli, kaj je bilo pred desetimi, petnajstimi leti! Kako redko se je videlo kako rusko knjigo tam doli! Dobro še pomnim, ko obrazovani Rusi neso znali skoro nič o slovenskih deželah in o slov. jeziku, katerega so, v razliko od srbskega, zvali „horutanski“; to slovansko narečje, ki ga pri vas gotovo nihče ne pozna, vidim še letos v jednom velikem koledarji; da je horutanski jezik slovanski, uzal sem samo po tem, da so imena mesecev — slovanska. Časopisi pa zdaj govoré čisto o „Slovencih“, mej njimi tudi „Novoje Vremja“. Pač pa časniki naši imajo jeden velik nedostatek, namreč da v jugoslovanskih deželah nemajo svojih dopisnikov, razen v Bolgariji in pa včasih se čita v „Nov. Vrem.“ ali „Mosk. Véd.“ kak dopis iz Beligrada. Kaj bi stalo takim velikim časopisom, da bi imeli svoje dopisnike v Ljubljani, v Zagrebu, v Pragi, če že ne drugod? Ranjki „Golos“ — Bog mu daj večni pokoj — ker v Ljubljani

so ga pred nekaterimi meseci izkopali z zemlje in tiskali celo veliko ped dolge citate iz njega — ranjki Golos, čem reči, imel je vedno izvirne dopise iz Prage. Zdaj ima tam svojega dopisnika le „Russkij Kurjer“, nekega g. Pazdirka, katerega dopisi so žalibog večji del zares pazdirjevi. Ko bi bil jaz „Nov. Vr.“ in bi pisal tako lepe članke o „slovanskem sojedinjenji“, bi že „zavoljo lepšega“ imel izvirne dopise iz vseh kotov, kjer po milosti nemške in madjarske kulture diše vender še kak Slovenec, Hrvat, Srb, Čeh ali Slovak. Takrat bi Rusi vsaj vedeli, kaj imajo misliti o svojih bratih in bi jih spoznavali.

Razen pridnega učenja ruskega jezika na jugu — nedavno je „Nov. Vr.“ pisalo, da v Zagrebu vsak obrazovan človek gladko govori po ruski — živi še v naše stolici svoj človek, vrli gosp. Heruc, ki ima na Nevskem prospektu svoje knjižno agentstvo, in kakor sem se prepričal sam, dobiva vsak dan naročila na ruske knjige iz Avstrije, kakor tudi pri njem naročajo jugoslovanske knjige Rusi, ki se zanimajo jugoslovanskimi narečji. Prof. Lamanski, odlični Slovanoljub, katerega goreči govor je lansko leto posivil tako mnogo nemških in madjarskih las, ima namen, kakor mi je govoril, seznaniti v „Izvestijah“ rusko občinstvo s slovansko literaturo in z literaturo drugih južnih Slovanov. Tako se je nadejati, da se kmalu pojavijo v ruskem prevodu umotvori neumrljivega Jurčiča, in izvrstnih pripovedovalcev Tavčarja, Krsnika in drugih, tako da si slavni naš Lamanski boljega pota, seznaniti Rusijo z jugom, ni mogel izbrati.

Pravijo, da človek nikoli ne mora vsem ustreči. Tako čitam, da se ob moje dopise ne spodtikajo samo v Ljubljani nekateri gospodje — Bog jim daj dobro — nego celo — incredible auditu — v Dunajskem Novem mestu, katero pomnim zato posebno dobro, ker se je z nekim Nemcem na kolodvoru, ki je pivo prodajal, storila taka sitnost, da mi ni mogel „dati ven“ iz 5 gld. za vrček piva in je moral utakniti v svoj pošteni žep, ker vlak ni hotel čakati. Torej v tem-le Novem mestu, katerega spomin me stoji 5 gld. minus vrček piva — moje nedolžne dopise nekdo v svojem časniku imenuje „windische Verrückung“. Jaz mislim, da je

to le lapsus calami, kakor ga pri Nemcih večkrat vidimo; mož je hotel zapisati „windische Zerdrückung“, in hotel povedati, kako so nedavno razmazali neke gimnaziste po steni, ob katero se „inferiore Race“ od nekdanj pritiska . . . .

Gospod črkostavec, ne srdite se na te-le pike, postavil sem jih, ker imam sam piko na jeziku, da ne morem vsega tega povedati, zaradi česar me jezik srbi.

Ali to pa še lahko povem, da ima zdaj naša stolica velikega gosta; prišel je k nam moledovat namreč sam namestnik Alzacije in Lotaringije, knez Hohenlohe, da bi se zakon ob omejenji pravic inostrancev z dne 14. marca t. l. na njegovo svetlo osobo ne razprostiral. Poprej je namreč prosil zanj Bismarck, ki je res mislil, da se v Rusiji zakoni le zato pišó, da bi se nad njimi veliki gospodje smijali; ali vsemogočni kancelar ostal je z dolgim nosom. Nu, zato je prišel sam knez prosit, da bi ga naša vlada izključila iz tega zakona. Mož je namreč podedoval za knezom Wittgensteinom celo teritorijo v Rusiji, v zapadnem kraji; to nasledstvo meri 2 mil. desetini ali 400 kvadr. milj!!! Za tak kosček zemlje se že plača trud poklečeplaziti v Petrogradu. Ali vse kaže tako, da je knez zastoj prišel, kajti „kneževina“ kneza Wittgensteina bila je večkrat gnezdom nemške propagande. Ker se ne da nič opraviti, sklenila sta knez in kneginja Hohenlohe, dati Rusiji svojega sina v „sladostni dar“, fant mora vsprejeti rusko podložnost, tako sta sklenila svetla knez in kneginja.

Se ve da, 400 kv. milj neso šala, drugega izhoda pa knez Hohenlohe nema, kajti v treh letih bi mu bilo težko prodati tako obširno posestvo; sicer pa bi ga ruska vlada prodala, kakor bi ga mogla, drago ali po ceni. Mladi princ bode prost ruski pomeščik, in kakor je znano, zakon z dne 14. marca ne dopušta, da bi bili Nemci upravitelji posestev v zapadnem kraji. Tako je ta „kosček“ zemlje za vselej izgubljen za nemške lakotnike, katerih je on redil do 14. marca cel legijon. Uboga Germanija, ali ni res? Krutorogov.

LISTEK.

Andrej baron Čehovin,
slavni junak slovanski.

Spisal Janko Leban.

I.

Čehovinova mladost.

Andrej Čehovin se je rodil v Gorenji Branici na goriškem Krasu v dan 26. avgusta 1810. l., in sicer v hiši, ki ima število 14. Takrat je spadala Branica še pod duhovnijo Gabrije pri Vipavi; a od l. 1870. je Branica samosvoja vikarija, obsegajoča vrhu sebe še vasice Koboli, Čehovini in Kodréti. Vsa vikarija šteje okoli 50 h. št. ter 350 duš. Stariši Andrejevi so bili precej trdni slovanski kmetje. Očetu je bilo ime Marko, materi Marija, (porojena Uršič iz Gôč doma, v Postojnskem okraji). Pri hiši, v kojoj se je rodil naš junak Andrej, dejalo se je — kakor še dandanes, „pri Rokčevih“, menda zato, ker se je prvi gospodar pri tej hiši zval „Rok“. Po tem domačem imenu so navadno našega junaka klicali za „Drejčka Rokčevega“. Marko in Marija Čehovin sta odgojila sedmero otrok, namreč štiri

fantiče in tri deklice; tretje rojeni fantič je bil naš junak Drejček. Ker v tistem času, ko je bil Andrej Čehovin rojen, Branica, kakor že rečeno, ni bila samosvoja duhovnija, krščen je bil, „Drejček“ v Gabriji. Krstil ga je prečastiti g. Copič Jožef, takratni duhovni pastir gabrski. O Copiči sem izvedel, da je bil vesel, uljuden in prijazen človek, dober pridigar in unet za lepo petje. Blagi gospod se je mnogo s tem trudil, da je otroke učil cerkvenega petja. Ni brez pomena tudi to, da je Gabberska cerkev, v kojoj je bil naš junak krščen, posvečena sv. Martinu, vojaškemu zaščitniku. Mati našega junaka je imela imenitnega brata Andreja Uršiča, ki je bil šolski vodja in duhovnik v Postojini. L. 1825. je prišel ta gospod iz Postojine, kjer je bil za dobe Tržaške škofije vikarijat, v Košano za župnika. Tu je ostal do konca meseca novembra 1843. l. Potem je živel še malo let v Košani v pokoji; poslednja leta pa se je umaknil v Postojino, jako bolehen v nogah, kjer je v revščini umrl l. 1851. O tem gospodu govorim tukaj obširniše zato, ker je imel velik upliv na svojega nečaka, našega junaka Andreja Čehovina.

Predno je začel Andrej Čehovin v šolo hoditi, t. j. od 7—9. leta zahajal je h krščanskemu nauku

v Gabrije. V tistem času namreč še ni bilo mnogo šol, a Braniški otroci so morali vsako leto v postu hoditi h krščanskemu nauku v Gabrije; kajti v Branici ni bilo duhovnika.

Dne 3. novembra 1822. l. pa je Andrej Čehovin ustopil v Postojinsko šolo, in sicer v 9. letu svoje starosti. Njegova mati ga je bila poslala v Postojino zato, ker je tam, kakor že omenjeno, bil šolski vodja in duhovnik njen brat Andrej Uršič. V Postojini se je fantič prav dobro učil. V prvem oddelku prvega razreda je bil tretji odlikovan. Učitelj mu je takrat bil pomožni učitelj g. Anton Vencajz. L. 1823. v drugem oddelku 1. razreda je bil izmej vseh učencev prvi. V tem letu mu je učitelj bil g. Franc Pirker. L. 1824. je bil v 2. razredu četrti odlikovan. V tem razredu mu je učiteljeval g. Jožef Huber. Veročitelj ali katehet vsa tri leta mu je bil g. Jožef Jurca; šolski vodja pa — kakor že omenjeno — strije Andrej Uršič.

Ali je Andrej Čehovin tudi l. 1825. ostal v Postojini, ni mi znano; kajti v letu 1825. manjka zapisnik v Postojnskej šoli. Resnica pa je, da je leta 1827. ustopil na gimnazijo Gorici. Strije Andrejčkov namreč je svoji sestri prigovarjal, naj nadarjenega dečka dá dalje se šolat; kajti spre-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. oktobra.

Nemški nacionalci so jako nahušeni za **namučnega ministra** in bodo najbrž v državnem zboru zagovarjali njegovo postopanje. Vsekako bode lepo, če bode kak dr. Knotz se potegoval zanj. Posebno državi koristno pač ni ministrovo postopanje, če ugaja onim, ki škilijo čez mejo.

Vlada je državnega poslanca dr. Russa imenovala članom **železnikega sveta**, ne da bi ga bila kaj vprašala, če bode vsprejel. Dr. Russ bode baje odklonil to čast, ker mu liberalci že tako predbacivajo, da je preveč spravljiv in vladi prijazen.

V več krajih na **Ogorskem** ni prav nobene varnosti zaradi roparjev. Te dni so se ministrski predsednik, minister notranjih zadev, pravosodni minister, poveljnik žandarmarije posvetovali, kako bi se to odpravilo in sklenili so, da se za nekatere kraje uvede preki sod.

Vnanje države.

Bolgarska vlada se boji, da ne bi v nedeljo, ko bodo volitve, nastali kak večji izgredi. V mesta, v katerih imajo opozicijonci večino, poslala je vojakov, da bodo vzdrževali red. Ali si bode opozicija udeležila volitev, ne vemo. Cankov, Karavelov in Radislavov pregovarjajo svoje privržence, da naj se ne udeležijo volitev. Od vladne strani se pa poroča, da opozicijski udje na skrivnem dopisujejo pristašem, in je nagovarjajo, da naj postavijo kandidate v mestih, kjer je kaj upanja, da bi zmagali ter se potem volitev udeležijo.

Porusenje ljudskih in srednjih šol v **ruskih** pribaltijskih provincijah se je resno začelo. Ker pa manjka sposobnih učiteljev, se na nekaterih šolah poučujejo le nekateri predmeti v ruščini, v drugih se pa poučuje le v nekaterih razredih v ruščini. Z vsakim letom se bode pouk v ruskem učnem jeziku bolj razširil in v kacic sedmih ali osmih letih bodo vse, količkaj od države zavisne šole, popolnem ruske. Nemci hočejo sedaj ustanovljati privatne šole z nemškim učnim jezikom, toda se ne ve, kako dolgo bode jim vlada to pustila. Osoda viteških gimnazij še tudi ni odločena. Nemški plemenitaži, ki je vzdržujejo želé, da ostanejo nemške, če tudi zgubé vse državne pravice. Če pa vlada ne bode hotela do voliti, da bi ostale nemške, se bodo pa opustile.

Casopisi še vedno ugrabljejo, kaj sta se dogovorila **nemški** kancelar in **italijanski** ministrski predsednik. „Neuer Wiener Tagblatt“ misli, da sta se pogovarjala, kake politike se hočeta držati nasproti Franciji. „Kreuz Zeitung“ pa ve povedati, da se je sedaj sklenila avtro-nemško-italijanska mirovna zveza. Državnika sta se popolnem sporazumela o bolgarskih zadevah. Rusija bode sedaj morala prijenjati. Francija se tudi ne bode upala začeti vojne. Mir se bode torej še precej časa ohranil. Angleški listi pišejo, da se bode tej zvezi najbrž pridružila tudi Anglija. Bismarck je Italiji zagotovil popolnem svobodno postopanje ob Sredozemskem morju in obetal, da bode ta Nemčija in Avstrija jej pomagali, ko bi se zamotala v vojno. Italija bode pa tema pomagala, če bode trebalo.

Nemški socialisti imajo shod v Št. Gallenu v **Švici**. Predsedujeta mu Singer in Hasenclever. Posvetovanja so jako burna, ker so skrajni elementi v večini. Izrekli so nezaupnico Beblu in Liebknechtu zaradi njegovega zmerne postopanja v nemškem državnem zboru in ker sklepata kompromise z družimi strankami ter tako kompromitujeta revolucijonarni značaj socialističnega gibanja.

Dne 1. oktobra praznoval je **bavarski** ministrski predsednik Lutz svojo ministersko dvajsetletnico. Sprva je bil pravosodni minister, pozneje pa ministrski predsednik. Lutz ima tudi zasluge

videl je bil, da bode „Drejšček kaj posebnega“. Pri nekej priliki je baje rekel sestri: „Drejšček je najbistrejša glava, kar sem jih še pod saboj imel. Gotovo postane ali prav imeniten mož ali pa kakšen velik — lump!“ Najbrže na prigovarjanje strijca duhovnika poslali so stariši Drejščka v šolo. Storili so to toliko rajši, ker je Drejščkova mati jako želela, da bi ji jeden sinov postal — „gospod“, namreč „duhovni gospod“. „Drejšček“ je torej ustopil na gimnazijo v Gorici, mej tem, ko je njegov starejši brat Janez (porojen l. 1809.), ki se je tudi z njim v Postojini učil, ostal doma. Koj tukaj moram povedati, da se „Drejšček“ na gimnaziji nič kaj dobro ni učil. To ne zavira poznejše njegove sláve.

Iz zgodovine bi lahko dokazal, da je bilo mnogo duhovitih mož, ki so bili — slabi študentje. Lehkoživega mladega dijaka je vojaška stvar bolj veselila, kakor „latinščina“. Izvedel sem, da je že kot učenec v Postojini rad gledal dične naše oficirje. In prišedši domov v Branico pravil je svojemu prijatelju: „Oj, kako lepi so ti naši oficirji! Kakó srečen bi bil, da bi jaz mogel kedaj kaj takega postati!“ Gospod Nussdorfer v Gabriji, ki je kot dijak z Drejščkom skupaj stanoval v Gorici, pravil mi je, da je Drejšček okolu sebe rad zbiral mlajše dečke, ka-

za zjedinenje Nemčije, zategadel je dobil več častik iz raznih krajev Nemčije.

Španija in Italija se baje pogajata zaradi skupnega postopanja v Maroku. Tudi Bismarck in Crispi sta baje se mej drugim o tem posvetovala. Njima bode nasprotovala Francija, ki bi si rada prisvojila polagoma Maroko ali ga vsaj spravilo pod svoje pokroviteljstvo, da bi tako polagoma dobila vso severnoafriško obrežje v svojo oblast.

Nasprotje mej **madagaskarsko** vlado in francoskim zastopnikom je baje že poravnano. Madagasi so se udali francoskim željam, boje se vojne.

Na Angleškem se nadejajo, da bode darilo **indijskega** domačega kneza Nizama Hyderabskega za utrjenje indijske meje napravilo silen upliv po vsem mohamedanskem svetu. Ta vladar je pisal indijski vladi, da zmatra za svojo dolžnost kaj storiti za varstvo proti Rusiji, ki je vedno bila sovražnica mohamedanov. Te besede bodo celo v Carigradu napravile precejšen utis. Sultan se ne bode upal družiti se z Rusijo, ker sicer bi se mohamedanom zameril. Nam se dozdeva, da si Angleži obetajo mnogo preveč od te komedije, katero so skoro gotovo sami uprizorili.

Dopisi.

Iz Ptuja 6. oktobra. [Izv. dopis.] Sila vlada, pravice ni več na svetu, vsaj za Slovence ne. Kakor ste iz mojega brzojava izvedeli, razpisana je na ponedeljek, 10. oktobra, seja okrajnega zastopa, da voli na 6 let okrajni šolski svet. Da bode te natanko poučeni, kaka krivica se godi, navedem Vam tukaj sledeče podatke.

Udje okrajnega zastopa volijo se na Štajerskem na 3 leta, okrajni zastop pa voli okrajni šolski svet na 6 let. Sedanji okrajni šolski svet voljen je bil dne 27. oktobra 1881. l., a konstituiral se je še-le 6. aprila 1882. l. Prejšnji okrajni zastop voljen je bil meseca novembra 1883. l., konstituiral se je dne 15. aprila 1884. l., predsednik in podpredsednik pa sta prisegla zvestobo dne 10. junija 1884. l.

Novi okrajni zastop pa je bil voljen meseca julija 1887. l., konstituiral se je dne 28. julija t. l.

Naj se torej postave razlagalo, kakor hočejo, razvidno je sledeče:

1. Dôba prejšnjemu okrajnemu zastopu je že pretekla in velika krivica je, da vlada še ni skrbela za to, da bi bila dobila novoizvoljena predsednik in podpredsednik cesarsko potrdilo, da si sta od dneva izvolitve že pretekla več kakor dva meseca.

Prejšnji okrajni zastop torej ne more nobene postavno veljavnega sklepa skleniti, celo pa ne takó važnega, kakor je volitev v okrajni šolski svet.

2. Dôba sedanjemu okrajnemu šolskemu svetu še ni potekla, in krivica se godi, da boče vlada že sedaj nove velitve imeti; do 4. aprila 1888. l. je še dosti časa. Ne bodem dalje o tej čudni prikazni govoril, omeniti le hočem še to, da prejšnji okrajni zastop ni polnoštevilen. Da je že več ko leto dnij po smrti blazega nam spomina Raiča in Gregoriča preteklo, vender vlada na njegino mesto ni novih volitev razpisala, a zdaj se ji jako mudi s to sedaj nepotrebno volitvijo.

Naši postanci imajo sedaj dovolj gradiva, da zopet vlado slepo podpirajo.

tere je vadal v „ekserciranji“. Vsacemu je dal kol v roke, kar naj bi pomenjalo puško, in potem so se otroci pod poveljstvom svojega „oficirja Drejščka“ kretali, da je bilo veselje. Gosp. Nussdorfer mi je tudi pravil, da on nekaj ni ravnal po povelji „svojega oficirja“. To je Drejščka razsrdilo tako, da je svojega mlajšega prijatelja zaprl v veliko omaro, iz katere ga je še-le oprostil, ko je ta v omari na glas jel ihteti. Tudi na Goriških rojaj (ali „Kampanjuci“) so šolarji o prostih dnevih pridno „eksercirali“ pod vodstvom „Rokčevega Drejščka“. — Andrej Čehovin je na Goriški gimnaziji dovršil prvi in drugi razred; poslednji je moral celó ponavljati. Tretji gimnazijalni razred pa je izvršil v Rudolfovem (v Novem mestu) na Dolenskem l. 1830. Četrty gimnazijalni razred obiskoval je do velike noči v Celovci l. 1831.; istega leta, meseca aprila, bil je vzet k vojakom, in sicer k topničarjem ali kakor pravimo po vojaški k „artiljeriji“. Tako mi piše njegov prijatelj, monsign. Abram v Gorici. Nek drug gospod pa mi zagotavlja, da je Andrej Čehovin bil v četrti šoli (na gimnaziji) do velike noči v — Ljubljani; potem je bil potrjen k vojakom. No, stvar ni tako važna: naj je že dognal prvi tečaj četrte šole na gimnaziji Celovski ali Ljubljanski. Resnica je,

Svoj brzojav moram v tem popraviti, da se je ni glavarstvo sklicalo, temveč prejšnji predsednik, pa gotovo v sporazumu z okrajnim glavarstvom.

Z Dunaja 5. oktobra. [Izv. dop.] (Poljak i — svetovna ironija.) Ko so bili ondan Madžari v Krakovem, je židovski, nemško pisani „Pester Lloyd“ takoj razkril srčne želje, ki jih gojé Židje, liberalni Nemci in Madžari, da bi namreč Poljaki zapustili sedanjo državnozbornsko desnico in tako spravili zopet staro levico na krmilo. Poljski listi so se izjavili proti tej nameri. To bi bilo kaj tolaživo za avstrijske Slovence, ko bi si bili Poljaki ob jednem spremenili svoj politični program ali kar bi bilo vse jedno v posledicah, ko bi se oni hoteli stalno držati poti drugih slovanskih klubov na desni. Kaj namreč pomaga sodelovanje Poljakov z drugimi deli desnice, če pa ostanejo Poljaki stalna in glavna zavira, da državnozbornska večina v taki sestavi, pri dosedanjih težnjah poljskih aristokratov v avstrijskem parlamentu, ne more nič doseči! In kaj pomaga Slovanom, če bo hodila državnozbornska desnica jedino zaradi Poljakov še nadalje poti — onemoglosti? Prav za prav se v takem položaji, če še nadalje ostane nespremenjen, stvari še poslabšajo za slovanske težnje. In kakor zgodovina uči, se Poljaki ne poboljšajo tako naglo. Če pogledamo, v kakem duhu se vzreja poljska mladina, ki se pozdravlja in brati z madžarskim dijaštvom, nam tudi bodočnost ne kaže nič dobrega ali znatno boljšega.

Pa saj že zdaj se razkrivajo samo žalostne strani, če se ozremo na to, kako Poljaki pozdravljajo ministra pl. Gautscha, in kako ravno Poljaki z veseljem in nekakim ponosom poročajo svetu o dobrih uspehih v nemškem pouku, ki jih je zasledil ta minister z lastnim izpraševanjem po srednjih šolah v Krakovem in v Galiciji.

In kaka ironija igra s Poljaki! Iste dni, ko je zaukazal cesar Viljem sam, da naj se poljski jezik iz poljskih osnovnih šol na Poznanjskem popolnoma odstrani, se avstrijski Poljaki ponašajo z z napredkom nemščine po svojih srednjih šolah.

Da bi ne bilo res, da bi se pač ne uresničile slutve, da Poljaki sami sebi kopljejo grob in pripravljajo poti, da padejo sami prej v ta grob!

Bože mili! V Avstriji so Poljaki nepoboljšljivi; oni ne vedo, da so sredstvo tuji politiki; oni ne sprevidijo, da vsi njih „prijatelji“ jih rabijo kot pomoček proti Slovanom in torej tudi proti temu, da bi se tudi sami Poljaki okrpili v sodelovanji z drugimi slovanskimi oddelki.

Avstrijski Poljaki se napravljajo še le zdaj, da bi gmotno podpirali Poljake na Poznanjskem, v tem, ko je bilo treba take pomoči že pred mnogimi desetletji!

In sami pred svojim pragom ne znajo pometati! Ali neso avstrijski Poljaki in z njimi Krakovska in Galicijska ravno tako v tuji denarni zavisnosti, kot Poznanjsko? Ali neso spravili ponemčeni Židje tudi avstrijskih Poljakov v svojo oblast, kakor na Poznanjskem? Ali neso tudi v Avstriji poljski plemiči zadolženi, kakor v pruski Poljši? — Ali ne prodajajo svojih velikih posestev ravno poljski plemiči pruski vladi? — Ali se ni bati še hujšega od strani poljskih plemičev v Avstriji, ko bi nanese politične spletke do enakih naredeb? Ali ne spravlja

da je Andrej Čehovin bil do družega tečaja v četrti šoli; ni pa izvršil 7. gimnazijalnega razreda, kakor je po pomoti stalo v „Ljubljanskem Zvonu“ od leta 1885.

Kakó so Andreja Čehovina jemali k vojakom, izvedel sem to-le:

Andrej Čehovin je bil šibkostasen mladenič in teško bi bil kedaj potrjen k vojakom. Njegov oče je tudi na merodajnem mestu prosil, da bi sina oprostili vojaščine. Po drugej strani pa je „Drejšček“ moledoval, da bi ga potrdili k vojakom, ker biti vojak, to mu je bila od nekdanj želja in največe veselje. Ko pride pred vojaško naborno komisijo, spoznajo gospodje, da je v istini — preslaboten za vojaka. To našega Drejščka silno užali in milo jame prositi, naj ga le potrdijo; „videli boste, gospodje, da bom dober“. Prošnjo mu uslišijo in ga potrdijo. Andrej Čehovin bi bil rad ustupil k vojakom peščem; a komisija odloči, da pride k topničarjem. Ko mladenič opomni, da bi mu gromenje topov utegnulo škodovati, opomni nek ud komisije: „Nič se ne bojte! Potisnite si nekoliko pavolé v ušesi, pa bo dobro!“

In tako je prišel Andrej Čehovin k vojakom topničarjem. (Dalje prih.)

obče ubožanje avstrijskega poljskega prebivalstva v jednake nevarnosti?

Ruske Poljake spravlja ruska vlada iz kremp-ljev židovskih in v obče tujega kapitala, v Avstriji pa ne reši Poljakov tudi gmotno nobena moč, če sami ne krenejo na odločno druge poti. Poljaki bi morali v Avstriji sami najprej spoznati žalostno resnico, ki neoporečno trdi, da imajo naši (avstrijski) Poljaki take prijatelje, ki radi vidijo, da poljski narod propada gospodarski in npravno!

Vse to in pa pogled na politični duh avstrijskih Poljakov razodeva tragično ironijo skupnega poljskega naroda.

Avstrijski drugi Slovani pa imajo skupno dolžnost, da razkrivajo in pojasnjujejo Poljakom, kako kopljejo njim prezgodnji grob — neslovanski narodi s pomočjo brezdomovinskega židovskega kapitala. Kajti po propadu avstrijskih Poljakov bi Neslovani toliko laže strahovali ostale Slované.

Občni zbor slovenskega učiteljskega društva.

V Ljubljani 6. oktobra.

Ob navzočnosti 50 članov vršil se je danes občni zbor slovenskega učiteljskega društva. Predsednik gosp. vodja Praprotnik prične skupščino sledečim ogovorom: Mili bratje in sotrudniki! Minulo je 19 let, odkar smo slovenski učitelji na Kranjskem ustanovili prvo učiteljsko društvo in 16 let, odkar se je to društvo razširilo in se prekrstilo v splošno „Slovensko učiteljsko društvo“. Od takrat prebili sme marsikatero viharne in našemu napredku zelo neugodne čase, a stali in ostali smo zvesti svojemu načelu in prvi nameri društva: v prvej vrsti duševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo, ter mej učiteljstvom buditi in širiti toliko potrebno bratovsko vzajemnost, zavednost in značajnost.

Zraven pa je naše društvo pri vsaki priliki po svojih razmerah pospeševalo sveti namen, da se je naša ljudska šola plemenila in tako, kakor je treba, za splošno izomiko našemu milemu narodu.

Misli, ki se je izprožila pri lanskem občnem zboru „Slovenskega učiteljskega društva“, da naj se začne izdavat knjižnica za mladino, se je društvo resno poprijelo ter poskrbelo, da se je izdal prvi zvezek „knjižnice za mladino (z dvema izvirnima povestima.) Temu prvemu zvezku je društvo pridjalo tudi vabilo, s katerim uljudno vabi slavno občinstvo, osebno gospode duhovnike, učitelje in druge izgojivatelje, da bi blagovolili podpirati to prevažno stroko naše književnosti.

Vsprejeli smo po raznih dopisih mnogo voščil o preustvarjenji našega društva, tako da bi obsegalo vse ali skoro vse slovenske učitelje, kajti ne le moralni, ampak tudi materijalni uspeh učiteljskega stanu bil bi pri mnogobrojnem vseslovenskem učiteljskem društvu. Pred vsem je treba, da si društvo določi svojo svrhu, katera bodi: blagouspešnost slovenskega učiteljstva. S to svrhu naj se združuje namera, da se vsi trudimo v prid našemu slovenskemu narodu, ter v prid naši lepi širni Avstriji. V to ime kličem vsem, ki ste od daleč in iz obližja prišli k današnjemu zborovanju: Dobro došli, naši stari in mlajši tovariši in prijatelji!

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— („Südsteirische Post“) čutila je potrebo, začeti z nami malo polemiko, v kateri je danes veselo pritrkava „Laibacher Zeitung.“ Na odgovor blagovoljno potrpite do jutri.

— (V čast na Dunaji bivajočih dveh rodoljubov, prof. Toma Zupana in dr. Stareta), ki sta se udeleževala zborovanj higijeničnega kongresa, zbralo se je zadnje soboto pri Merklein-a v VIII. Dunajskem okraji, lepo število slovenskih vseučilišnikov. Večeru predsedoval je g. drd. Ivan Marolt, ki je rodoljuboma napil v plamtečih besedah, opisujoč njiju zasluge za Slovenstvo V jedernatih besedah ozdravil je g. prof. T. Zupan, rekoč, da on si je izvolil stan, ki nema veselja, da jedino veselje njegovo je koristiti človeštvu in osebno svojemu narodu; nazdravil je vseučilišnikom. G. dr. Stare poudarja, da on ne zasluži toliko slave, kajti kar je storil, zmatral je za svojo dolžnost. Vršile so se še razne napitnice drda Bleiweisa-Trsteniškega, drda Šavsca, Gregorčiča, Debevca. Pevci popevali so dobro razne

slovenske pesni. Prijeten večer, ki je žalibog kmalu prešel, ostane udeležnikom v prijetnem spominu.

— (Profesor Virchow.) jeden najslavnejših učenjakov in zdravnikov naše dobe, pripeljal se je včeraj popoldne v Ljubljano, da si ogleda tukajšnji deželni muzej. Kako zelo so ga zanimale zbirke, vzlasti stavbe na kolih, kaže to, da se je do 8 1/2. ure zvečer mudil v muzeji. Danes se je Virchow zopet odpeljal. Na poti iz Opatije si je ogledal tudi jamo v Postojini.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 16. snopič, nadaljujoč „Gospoda Mirodolske.“

— (Društvo „Narodna šola“) imelo je v sredo svoj občni zbor, katerega se je udeležilo nad 50 članov. Po izvestji načelnika g. F. Stegnarja imelo je društvo 1438 gl. 17 kr. dohodkov, 1228 gl. 79 kr. pa izdatkov, za kateri znesek so se delila razna učila revnim učencem in učenkam. Društvenega premoženja je 524 gl. 38 kr. V načelnstvo bili so izvoljeni gg.: F. Stegnar (načelnik), Andrej Žumer (načelnika namestnik), Matej Močnik (blagajnik), Fran Govekar (tajnik), Anton Funtek, Henrik Podkrajšek, Andrej Praprotnik in Ivan Tomšič. Pregledovalci računov našli so vse v najboljšem redu. Načelnik F. Stegnar poudarjal je važnost in uspešno delovanje društva, katero s svojimi skromnimi močmi podpira učeco se mladino ter naposled poprosil člane, da tudi v bodoče ostanejo društvu verni podpiratelji.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) zborovalo je včeraj ob 9. uri v magistratni dvorani ob navzočnosti 30 članov pod predsedstvom prošta dr. Jarc-a. Iz poročila tajnika in blagajnika g. Mateja Močnika je razvidno, da je društvo ustanovil pokojni korar Zavašnik — dne 1. oktobra l. 1861. in da ima sedaj premoženja 44.550 gl. v obligacijah, 1971 gl. 26 kr. pa v gotovini. Udov je 69. Prihodkov je imelo društvo v preteklem l-tu 2624 gl. 2 kr., stroškov pa 2489 gl. 49 kr. Za podpore vdov in sirot in za podporo članov izdali so se razen 637 gl. 17 kr., kateri so se porabili za nakup obligacij, vsi stroški, tako, da se je društveno premoženje lani za 800 gl. pomnožilo. Občni zbor je vzel poročilo pohvalno na znanje in volil za pregled računa gg. Belar, Žumar in Kovšca. Nekaterim društvnikom so se potem dovolile podpore. V odbor so bili izvoljeni: predsednikom prošt dr. Jarc, v odbor: Čenčič Jarnej, Govekar Fran, Močnik Matej, Praprotnik Andrej, Praprotnik Fran, Punčah Simon in Tomšič Ivan.

— (Prememba v posesti.) G. Lorenca Zdešarja hišo na Starem trgu, št. 12., kupil je kramar g. Lovro Blaznik za 10.500 gl.

— (Novo hišo) začeli sta graditi nasproti novemu učiteljskišču na Resljevi cesti gospodični Pesjakovi. Hiša bode nekda v enem meseci pod streho. Prostor plačal se je po 11 gl. □ seženj.

— (Avtomatična tehtnica) postavila se je te dni pri poštnem poslopji. Na njej za 3 kraje. lahko poizve težo svojega rojstva kostij vsak, kdor nema nad 140 kilogramov. Avtomatične tehtnice se jako dobro izplačujejo. Iz one, ki je nastavljena na južnem kolodvoru, dobili so takoj prvi mesec okolu 56 gl.

— (Trgatev v Istri) je že skoro končana. Vina bode manj, nego lani, a pridelek mnogo boljši. Zaradi tega je pa tudi cena že poskočila od 9 gl. na 10 gl. 50 kr.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) darovali so: g. Dav. Gaberc, kaplan Magdalenski 20 gl., g. dr. J. Muršec (graški) 5 gl., g. Lovro Kramberger, upok. župnik, 5 gl., gosp. dr. Suhač, župnik pri sv. Ani, 5 gl., g. Jak. Lopič, kapelan v Cmureku, 5 gl., g. Fr. Geit, medar v Mariboru, 2 gl., gosp. A. Vraz, župnik pri sv. Križi, 1 gl., neimenovan 1 gl., gospa Krulec 2 mizna prta, g. M. 6 žlic, M. Rop, kuharica 1 gl.

— (Duhovske spremembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Anton Kocuvan, župnik v Vuhredu, postal je župnik v Lembahu; g. Anton Fišer, provizor pri sv. Jediti nad Celjem, imenovan je župnikom ravno tam; gosp. Jakob Smole, provizor pri sv. Miklavži nad Laškim trgom, župnik na istem mestu; g. Ivan Čagran, provizor v Špitaliči, župnik na istem mestu. — Gosp. Marko Črnko, korni vikar v Mariboru pride za mestnega vikarja na Ptuj. G. Josip Majcen, kaplan na Rečici, imenovan je kornim vikarjem v Mariboru. — G. Josip Dekort, kaplan pri sv. Križi pri Slatinu, premeščen je kot kaplan v Šoštanj; g. Vinko Čepin pa iz Šoštanja na Rečico. Gospod Lovro

Kramberger, kaplan pri sv. Križi na Murškem polji, premeščen je v Slivnico pri Mariboru; g. Fran Murkovič, provizor v Šent Ilji, pa kot kaplan v Zavrče.

— (Na Dolenjem Štajerskem) so te dni imenovani: Alojzij Zaplata, nadučiteljem v Planini, Fran Slemenšek nadučiteljem v Podčetrku; kot učitelji: Karol Bizjak na Gorenji Ponikvi, Jakob Stvarnik v Šent Jarneji nad Marnbergom, Josip Zeilhofer v Poljčanah, kot podučitelji: Miha Iglar na Zidanem mostu, Fran Brinjar v Loki pri Zidanem mostu. Za Šoštanj Matilda Pušnik, kot učiteljica ročnih del.

— (Razglas zakupa.) Dne 18. oktobra 1887. l. bode v pisarni c. kr. vojaške oskrbovalnice obravnava o pismenih ponudbah za oskrbovanje vojakov v Ljubljani in Toplicah s kruhom in ovsom. Pismene ponudbe je poslati najdalje do 10. ure popoldne za obravnavo določenega upravni komisiji c. kr. vojaške oskrbovalnice. Natančni pogoji in ponudbeni obrazci so vsak dan od 8. do 12. ure popoldne in od 2 do 5. ure popoldne na ogled v c. kr. vojaški oskrbovalnici v Ljubljani. Razglasilo je tudi na ogled v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani.

— (Prošnja.) Anton Jevšenak iz Črešnjic, blizu 20 let star, srednje male postave, čevljar, je zmotil in odpeljal dne 5. septembra t. l. 17letno, črnooko deklco Marijo Plešnik, katera nema domovinske izkaznice. Ko bi kdo ti dve osebi skupaj, ali katero posebej kje opazil, prosil se utjudno, da to blagovoli po dopisnici naznaniti pod napisom: Mihael Plešnik, posestnik na Kamni gori v Tolstem vrhu (pošta Konjice).

(Vabilo k veliki slovesnosti), ki bode v nedeljo 9. oktobra t. l. v Podgori v slavljenje najvišjega imendana Njegovega Veličastva presv. cesarja Franca Jožefa I. ob priiki otvorjenja „Katoliškega bralnega in političnega društva v Podgori“. Spored: I. Popoldanska služba božja z blagoslovom in zahvalno pesnijo ob 2. uri popoldne v domači cerkvi. II. Slavnostna beseda na dvorišči g. župana Ant. Klančič-a. 1. Petje. 2. Pozdrav. 3. Petje 4. Slavnostni govor. 5. Cesarska kantata. 6. Deklamacija. 7. Petje. 8. Srečkanje treh dobikov. Srečka 10 novcev. III. Domača zabava. Pri besedi svira vojaška godba. Pričetek besede ob 3. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo; za družino 50 kr. Radodarni doneski se radovoljno sprejemajo. Čisti dohodek namenjen je „slovenskemu otroškemu vrtu v Podgori“. V slučaju slabega vremena se bode slovesnost vršila naslednjo nedeljo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. oktobra. „Armee-Verordnungs-Blatt“ objavlja ročno pismo cesarjevo nadvojvodi Viljemu, v katerem se nadvojvodi vnovič izraža najtoplejša zahvala in popolno priznanje za neprestani trud za vojaško izobrazbo topništva in posebno zadovoljstvo o topništva velikem napredku, o katerem se je cesar zadnja leta, posebno pa pri letošnjih manevrih pričal.

London 6. oktobra. Cesaričinja Stefanija odpotovala danes zjutraj iz Jerseya v Pariz.

Zader 6. oktobra. Angleški prici dospeli so včeraj s knezom črnogorskim v Kotor. Knez Nikolaj ogledal si je angleško vojno brolovje. Zvečer bil je na krovu „Aleksandre“ obed, katerega so se udeležili knez Nikolaj, njegovo spremstvo, generalni major Raslić, okrajni glavvar, župan in poveljniki angleških oklopnih. Vojvoda Edinburški napil je na cesarja avstrijskega, potem pa na kneza črnogorskega.

Sofija 6. oktobra. Princ Ferdinand vsprejel včeraj Radoslavova, ki mu je zagotavljal svojo zvestobo in udanost.

Pariz 6. oktobra. Boulanger prišel v Puy. 4000 ljudij vsprejelo ga je s klici: Živela vojska! Živio Boulanger!

Madrid 6. oktobra. Francoske čete ob marokanski meji dobile so povelje, naj bodo pripravljene za uhod v Maroko.

Razne vesti.

* (V oktobru zameteni.) V Guttensteinu je dne 2 t. m. sneg zametel 160 oseb, ki so romale na božjo pot v visoko ležečo samostansko cerkev.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (19-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-145)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Vse čast. p. n. naročnike, ki so z naročnino zaostali, prosimo, da jo obnové, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Loterijske srečke 5. oktobra.

V Brnu: 77, 44, 88, 25, 68.

Tujci:

5. oktobra.

Pri **stenu:** Janovitz, Bollag z Dunaja. — Kazda iz Berolina. — Gindela iz Budimpešte — Weiss iz Szegedina. — Kaedaš iz Siofoka. — Fröhlich iz Arada. — Ornštejn, Stern iz Zagreba — Ruderer iz Gradca. — Laszig iz Pazna. — Celia iz Železnokaplje. — Muri z Jezera. — Lončarič iz Selca.

Pri **Malčeti:** knez Porcia iz Spitala. — Pirchov iz Berolina. — Hönle iz Augsburga. — Neumayer iz Monakova. — Keller, Roth, Kulmann z Dunaja. — Kocianci iz Hrvaškega. — Gaberšek, Knaus iz Krškega. — Globočnik iz Kranja. — grof Obeziani iz Trsta. — Dromni iz Gorice.

Pri **južnem koledvoru:** Schönknof z Dunaja. — Jan, Seneković iz Bleda.

Pri **Virantu:** Putz z Dunaja — Bartl iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

6 oktobra: Ivan Juvan, berač, 60 let, Hradeckyjeva vas št. 2, za starostjo.

V deželnej bolnici:

5. oktobra: Keržišnik Marija, 21 let, za sušico. — Pataus Ivan, delavec, 21 let, za jetiko.

6. oktobra: Novohrasky Ana, 8 let, Novohrasky Ivan, 1 leto 6 mesecev oba za davico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	734.75 mm.	9.8° C	sl. szh.	dež.	14.50 mm.
	2. pop.	733.77 mm.	12.8° C	sl. vzh.	dež.	dežja.
	9. zvečer	733.67 mm.	11.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 11.1°, za 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 7. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.10	gl. 81.15
Srebrna renta	82.30	82.40
Zlata renta	112.10	112.—
5% marcna renta	96.10	96.10
Akcije narodne banke	882.—	8.6.—
Kreditne akcije	283.30	284.10
London	125.65	125.55
Srebro	—	—
Napol.	9.93	9.92 1/2
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.40	61.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 130	gl. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	167
Ogerska zlata renta 4%	99	40
Ogerska papirna renta 5%	86	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 119	70
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gl. 178	50
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	231	50

Pisarne
 glavnega zastopa banke „SLAVIJE“
 v Ljubljani
 so sedaj v lastnej hiši bankinej,
Gospodske ulice št. 12,
 prvo nadstropje.
 (730-2)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najboljše okrepljujuče pice,
 I kas izkušan lek proti trajnom kašiju plučevine I
 želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Vinska posoda
 od 5 do 40 veder se prodaja (708-3)
 v Šiški pri J. C. Juvančič-u, v Guzijevi hiši.

Išče se informator
 za II. gimnazijalni razred na deželo.

Ponudbe na upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod „A. G.“ (731-1)

Št. 690. (714-2)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja za štirikazrednico v Metliki vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 29. oktobra t. l.

ob 10. uri zjutraj v pisarni mestnega županstva v Metliki. Vse delo cenjeno je na 26.911 gl. 23 kr. in se bode le jednemu samemu podvzetniku oddalo. Kdor hoče licitirati, uložiti mora vadij 2700 gl. in sicer v gotovem denarju ali v državnih obligacijah, proračunjenih po dnevni vrednosti, ali pa tudi v knjižicah kake branilnice ali posojilnice. Vsprejemali se bodo pa tudi oferti, ako bodo z vadijem vred pravočasno dospeli v roke licitacijske komisije. Licitacijski pogoji, proračuni in stavbeni načrti leže pri c. kr. okr. šolskem svetu v Črnomlju, kjer si jih zamore vsakteri mej uradnimi urami ogledati.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlju,
 dne 30. septembra 1887.

Dva živinska semnja,

vsako leto, **1. majnika in 18. oktobra,** sta z odlokom visoke c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 26. prosinca 1887. leta št. 11.565

na **Bohinjski Bistrici**

dovoljena. Slavno občinstvo se na prvi semenj 18. oktobra t. l. vabi k obilni udeležbi. (693-4)

Županstvo na Bohinjski Bistrici,
 dne 24. septembra 1887.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani.

*****

Gostilna LJUBLJANSKE ČITALNICE

odda se s 1. aprilom 1888. v najem.

Ponudbe vsprejema in najemne pogoje naznana predsednika namestnik gospod Mihael Pakič v Ljubljani. (733-1) **ODBOR.**

*****

Št 9937. (728)

Razglasilo.

Na podstavi deželnega zakona z dne 18. februarja 1885 (dež. zak. št. 13) se s tem splošno naznanja, da morajo posestniki žrebcev, kateri hočejo v prihodnji spuščalni dobi spuščati svoje žrebce za plemenitev tujih kobil, zglašiti te svoje žrebce najpozneje do

1. decembra 1887

pri političnem okrajnem oblastvu, v čigar okoliših se nahaja stajališče žrebcevo.

Zglasilo se more izvršiti pismeno ali ustno, ob enem pak je naznaniti ime in priimek, potem stanovišče žrebčevega posestnika, kakor tudi pleme, starost, barvo in stajališče žrebcevo. Za žrebce sploh pod 4 leti in za nōriške žrebce pod 3 leti se ne dajejo dopustila za spuščanje.

Kje in kdaj bode izborna komisija zglašene žrebce pregledavala in za nje dajala dopustila, dá se ob svojem času na znanje.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

V Ljubljani, 2. oktobra 1887.

C. kr. deželni predsednik:
 Winkler I. r.

Naznanilo preselitve.

Častitim gospodom naročnikom javljam, da sem se preselil iz dosedanega stanovanja, **Žabjak h. št. 6,**

v Slonove ulice h. št. 52.

A. EKAR,
 krojač.

(727 2)

KMETOVALEC.

(82-18)

Gospodarski list s podobami.

Št. XVIII. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Snažite živali! — Kako bi lahko zmanjšali stroške za dniarska dela. — Kompost ali goaj mešanec. — Sota kot nastil. — Razne reči. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gl.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljenja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

*****

Deželno uknjiženo

posestvo Širje,

20 minut od postaje Zidani most oddaljeno in 245 metrov nad omenjeno postajo ležeče, — s katerega se ti odpira krasen razgled v posavsko dolino na daleč okolu, je zaradi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj na prodaj.

Posestvo obsega 33 oral 55° njiv, travnikov in pašnikov, poleg tega še 123 oral 364° večinoma bukovega gozda. K temu zemljišču pripada iz kamena sezidana

graščinica

v jedno nadstropje, popolnem novo gospodarsko pohištvo s potrebnimi pristranskimi stavišči vred.

Njive in travniki so najboljši ter imajo jako ugodno lego, kajti celo posestvo je pred severnimi vetri zavarovano.

Ker je postaja Zidani most zelo blizu in je ta postaja središče treh železnic, vodečih na Dunaj, v Trst in v Zagreb, se vsi pridelki popolnem lahko v denar spravijo.

Natančneja pojasnila daje posestnica

Filomena Widrá v Trbovljah.

(732-1)